

ת"פ 19/5/1932 - מדינת ישראל נגד אדר אליהו אפללו

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 19-5-1932 מדינת ישראל נ' אפללו

בפני כבוד השופט עמיית מיכלס
בעвинן: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אדיר אליהו אפללו

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד נגה מזור-שגב

בשם הנאשם: עו"ד ברק פרידמן

גור דין

רקע ועובדות כתוב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו, במסגרת הסדר דין שכלל את תיקון כתוב האישום, בעבירות שענין **תגרה**, לפי סעיף 191 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק) **והחזקת סכין** לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 15.9.18 בשעה 19:00 לערך שבה הנאשם בمساعدة בראשון לציון עם חברתו. הנאשם חסド אדם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, דיבר עמו חברתו. תוך כדי דין ודברים החלו השניים להתקוטט בمساعدة והחליפו מהלומות. מאבטחים שהפרידו ביניהם הרחיקו את הנאשם לכיוון מטבח המסעדה, שם נטל הנאשם סכין מטבח גדולה, אשר הוצאה מידיו על ידם.

3. חלק מהנסיבות הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير לעונש, כאשר לביקשת הנאשם, התבקש שירות המבחן לבחון, בין היתר, את האפשרות לסיים את ההליך תוך ביטול הרשותו. ואכן, קצינת המבחן המליצה בתסקירה מיום 30.9.2020 להימנע מהרשעה ולהסתפק בצו של"צ בהיקף של 140 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

4. בטיעוניהם לעונש הסכימו הצדדים שיטול על הנאשם צו של"צ בהיקף של 140 שעות, כפי המלצת שירות המבחן, אולם היו חלוקים ביניהם בשאלת ביטול הרשעה. בהמשך לעומת זאת ניתן את הרשעה על כנה, עטרה המאשימה להטיל על הנאשם בנוסף גם קנס ומסר על תנאי.

5. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות, והפנתה לכך שהנאשם אינו עומד בתנאים שהותוו בפסקת בית המשפט העליון לאי הרשעה. בהקשר זה צינה שהאינטרס הציבורי מצדיק את הותרת הרשעה על כנה בנסיבות בהן בוצעו העבירות.

6. מנגד, טען הסגנו כי הנאשם עומד בתנאי הפסקה לביטול הרשעה. לטענת הסגנו, הנאשם מבקש להתקבל לתקפיך מאבטח על מנת למנוע מקרים אלימים בעתיד, למדרך על לקיחת האחריות מצדו והפנמת הפסול שבמעשיו. לדברי הסגנו, הנאשם עבר מספר ראיונות לתקפיך מאבטח אך בסופו של דבר לא התקבל בשל הילין הפלילי התלו依 ועומד נגדו. כתימוכין לכך הוגש מטעם ההגנה טופס שכותרתו "ראיון אישי - מועמד לתקפידי אבטחה" (נ/1), אותו נדרש הנאשם למלא במסגרת הקבלה לתקפיך מאבטח, ובגדרו נדרש לענות, בין היתר, על השאלה האם נעצר בעבר והאם הוא בעל רישום פלילי. בנקודה זו אציין שהטופס הוגש ריק. לשיטת ההגנה, די באמור כדי לבסס פוטנציאלי פגעה ולהצדיק את ביטול הרשעה. עוד נטען שבהתאם לפסקה, סוג העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות מחסום לביטול הרשעה. בהמשך עמד ב"כ הנאשם על הتسويיר החובי שהוגש, ציין את גילו הצער של הנאשם וניסיונו האישיות וביקש ליתן משקל משמעותי למלצת שירות המבחן. לדידו, לאור שיקולי השיקום, האינטרס הציבורי והאינטרס הפרטי של הנאשם במקורה זה חד הם.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרון, הסביר שטעה בשיקול דעתו וטען שכיוון הוא מבין את חומרת מעשיו ורוצה למנוע מקרים דומים. לדבריו, ניסה להתקבל למספר מקומות העבודה, אולם הדבר לא הסתייע בעדו בשל התקין הפלילי הפתוח.

סוגיות ביטול הרשעה

8. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתו לכל מסקנה כי עניינו של הנאשם אינו נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים את סיום הילין הפלילי תוך הימנעות מהרשעה. להלן טעמי.

9. כאמור, ביטול הרשעה מהוות חריג לכלל לפיו מקום בו הוכחה אשמה של אדם, יסתיים הילין הפלילי בתוצאה של הרשותו בדיון [ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, (להלן: עניין כתב)]. נקבע כי הרשעה נועדה, בין היתר, להעיבר מסר של הרתעת היחיד והרבבים, היא משקפת את הפסול שבמעשה בעניין החבירה, ומאפשרת להטיל עונש מרתיע במידה הצורך. לצד זאת, נקבע כי ישנים מקרים המצדיקים להימנע מהרשעת הנאשם. מקרים אלו הוגדרו בעניין כתב כ"...מקרים יוצאי-דופן", שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנԱשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה". עוד נקבע בעניין כתב שהימנעות מהרשעה אפשרית בהנסיבות של שני גורמים: האחד, סוג העבירה. מאפשר לוותר בנסיבות המקרה מסוים על הרשעה בגין פגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. השני, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, כאשר דרישת הפסקה היא להוכיחת קיומו של נזק קונקרטי שיפגע בסיכון השיקום כתוצאה מהרשעה.

אשר לטיב הדרישה לקיומו של נזק קונקרטי, נקבע בرع"פ 7224/04 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (10.11.2014) שיש לבסתה היטב בריאות:

"אין לקבל גישה לפיה, די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם, יש להציג על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכון" שיקומו", ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה... אין די בהצגת הסכם עבודה, לפיו הרשעה בפליליים עשויה להשיליך על תעסוקתו העתידית של המבקש" (ההדגשה הוספה - ע.מ.).

דברים ברוח נקבעו גם בرع"פ 9118/2012 פריגן נגד מדינת ישראל (01.01.2013), לפיו על הטעון לאי הרשעה להציג על נזק מוחשי וקונקרטי העולול להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו, ולענין זה אין די באפשרות תיאורתיות עתידיות [וראו גם: רע"פ 5018/2018 בזגלו נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (21.10.2018); רע"פ 3589/2018 לוזן נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (18.04.2018); רע"פ 18/1097 בצלאל נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (10.6.2014)].

10. עוד יש לציין שניסיונות שונים שנעשו בשנים האחרונות את הכללים שנקבעו בפסקה לצורכי הימנעות מהרשעה נדחו על ידי בית המשפט העליון [רע"פ 6403/18 ייב הרוש נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (28.10.2019); רע"פ 6819/19 פלקס סרובי נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (28.11.2018); רע"פ 2327/19 אדוaldo נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (19.5.2019); רע"פ 1240/19 עופר בר לוי נ' מדינת ישראל בפסקה 8 (19.5.2020); רע"פ 2937/20 יהודה דוד ואלפא נ' מדינת ישראל (24.3.2019)].

11. מן הכלל אל הפרט. נסיבות ביצוע העבירות בנסיבות המקרא הן חמורות. סמור לאחר תגרה בה ללח הנאשם חלק, ולאחר שהורחק מהמתלון, סר הנאשם למטבח המסעדה והציג יד בסכין מטבח גדולה ומשוננת שאורך לרבה 25 ס"מ (ת/1). הציגו זאת בסכין על רקע הקטטה שארעה רגעם ספורים קודם לכן מעידה, לכל הפחות, על מודעותו של הנאשם לאפשרות השימוש בסכין בהמשך. מהאמור עולה שגם אם לא נגרם במהלך האירוע נזק לגוף, הרי שפטנציאל הנזק היה גבוה. מאחר שהנאשם לא החיזיר את הסכין מיום תחזרתו, אין לדעת כיצד היה האירוע מסתיים אלמלא ערנוthem של המאבטחים שהוציאו אותה מידיו.

נוכח כל האמור, עמדתי היא שביטול הרשעה בנסיבות המקרא שלפניו עלול לפגוע פגיעה משמעותית באינטרס הציבורי שבמיגור תופעת האלימות תוך שימוש בנשק קר, והדבר עלול להוביל אף לפגיעה בשיקולי ההרעתה. לפיכך מצאתי שישום היליך מבלי להרשייע את הנאשם בנסיבות המקרא שלפניי אינו עולה בקנה אחד עם התנאי הראשוני שנקבע בעניין כתוב.

12. לא נעלמו מעיני פסקי הדין שהוגשו מטעם ההגנה. ואולם, בחינת נסיבות המעשים מעלה שבמקרים רבים מדובר היה בנסיבות קלות מalto שנדרנו במקרה שלפניי.

א. בرع"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.2017), נפסק כי יש לבטל הרשות הנאשם בעבירה של סיווע לאחר מעשה לרצח, בנסיבות בהן הסיע הנאשם את הרוצח ברכבו לאחר שראה לנגד עיניו את הרצח.

הרשעת הנאשם בוטלה בהתקיימותן של נסיבות חריגות, ובהן החדרה בה היה נתון הנאשם לאחר שהרוצח נכנס לרכבו באופן שה הנאשם לא הצליח לככל את צעדיו בקור רוח, ובהינתן פרק הזמן הקצר בו הסיע אותו. עינינו הרואות, שעל אף שסעיף העבירה חמור מסעיף העבירה בהם הורשע הנאשם, הרי שנסיבות המקרה ייחודיות וחוโมרות פחות מעניינו.

ב. ברע"פ 1721/12 איראשי נ' מדינת ישראל (30.3.2014),ណון עניינו של הנאשם שהורשע בעבירות של היזק בזדון והתפרעות, לאחר שבמהלך התפרעות בעיר העתיקה, השתתף בהתקהלו, במהלך פירק, יחד עם שניים אחרים, מצלמת אבטחה של המשטרה. המצלמה נזקקה ונדרשה החלפתה. מוביל להקל בראש במשען הנאשם באותו אירוע, דומה שעל פניו מדובר במקרה קל מעניינו, בפרט כאשר בפסק הדין נקבע שהימנעות מהרשעה בנסיבות המקרה אינה מהוות סטייה ברורה מדיניות הענישה.

ג. בע"פ 4466/13 פורטל נ' מדינת ישראל (22.5.2014), בוטלה הרשעת הנאשם בגין-צער, אשר הורשע בסיווע לאחר מעשה לשניים אחרים אשר שדדו נהג מונית. מעשי הנאשם באו לידי ביטוי בכך שהסיע את האחרים לאחר אירוע השוד בכוננה למילוטם, כאשר רק בשלב זה למד שהשניים ביצעו שוד. הנאשם קיבל 100 ל"מ משיל השוד. באותו מקרה ביטול הרשעה נבע מ מגוון נימוקים מתקיים בעניינו: האחד, גילו של הנאשם (בגין-צער) בעודו ביטול הרשעה נבע מ מגוון נימוקים שאינם מתקיים בעניינו; השני, נקבע ש חלקו של הנאשם בעבירה הוא "משני בכך שלא ידע על השוד מראש", בעוד שבעניינו מדובר בהרשותו שבוצע מתחילה ועד סוף על ידי הנאשם לבדוק; השלישי, התחשבות בנסיבות האישיים של הנאשם, לרבות הפרעת אישיות ממנה סבל, זאת לצד המלצת שירות המבחן החובית. חרב נסיבות אלו, ציין בית המשפט העליון כי ביטול הרשעה נעשה שלא בלב קל.

ד. בע"פ (י-מ) 18-01-13441 מדינת ישראל נ' אר莫זה (11.2.2019), נקבע אמןם בית המשפט המחוזי שההחלטה להימנע מהרשעת הנאשם שביצע עבירה של החזקת סכין אינה חריגה ממתחם הסבירות, אולם נסיבות אותו מקרה היו שונות מעניינו. באותו מקרה הסcin הוחזקה בתא כפפות ברכב, היא לא הייתה מוסלקת ולא נישאה על גופו של הנאשם, וזאת לא בסמוך לאחר השתתפותו בתגרה. נוסף על כן, ניתן משקל לගילו הצעיר של הנאשם, שהוא בן 20 ולפרק הזמן של למעלה מ-3 שנים שהלך מיום האירוע.

ה. בע"ג (י-מ) 31449-06-13 מדינת ישראל נ' מונה (30.12.2013), אושרה ברוב דעת אי הרשותו של הנאשם שהחזיק ברכבו 3 סכינים. בית המשפט המחוזי קבע שאין מטעב בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם בהציגו את הנזק הקונקרטי שייגרם לו כתוצאה מההרשעה, בהתחשב בלימודי חשבונות ומנהל עסקים בהם השקיע 4 שנים מחיו בצפיפות לעסוק בתחום ומתוך חשש ממשי לפגיעה בסיכון לעבוד בוגזר הציבור. עינינו הרואות שגם במקרה זה הוחזקו הסכינים ברכב ולא נישאו על ידי הנאשם. עוד יותר כי פסק הדין נתקבל ברוב דעתות נגד דעתה החולקת של השופטת ר' פרידמן-פלדמן, אשר בין יתר נימוקיה, עמדה על חומרתה של עבירת החזקת סcin.

ו. בת"פ (ת"א) 17-02-04-18904 מדינת ישראל נ' צולר (26.6.2019), נמנע בית המשפט מהרשיע

נאשם שביצע עבירות איומים והחזקת סכין. בית המשפט עמד על נסיבותו המוחדשות של המקרה בהן فعل הנאשם מתוך תחושת איום כאשר למולו יוחס שם תורם. צוין כי גם שנדחתה טענותו של הנאשם להגנה עצמית בהכרעת הדין, קביעה המתיחסת מבחינה משפטית, הרי שנסיבות ביצוע העבירות נתו לטובתו דווקא. לא ניתן לומר דברים דומים על הנאשם במקרה שלפניו.

ז. בת"פ (ק"ג) 3005-10-13 מדינת ישראל נ' צור (6.6.2016), ביטל בית המשפט הרשותו של בגין-צעיר חולה במחלה הסיסטיκ פיברוזיס, שהחזיק סכין במכנסי. לגבי אותו מקרה ייחודי צוין שהגמ שללא הוכחה פגיעה קונקרטית בעתידו של הנאשם, עדין יש מקום להתחשב במצבו הרפואי הקשה, המוצמצם מלכתחילה את אפשרויות התעסוקה שלו, ולהסתפק בהוכחת נזק עתידי פוטנציאלי, להבדיל מנזק קונקרטי. עוד הודגש כי חלפו למעלה מ-3 שנים מיום ביצוע העבירה.

ח. בת"פ (ק"ג) 19597-10-14 מדינת ישראל נ' מוגס (19.3.2017) נמנע בית המשפט מהרשעת הנאשם שהילך ברחווב שכאמתו שני סכנים, זאת הן בשל העדר אינדיקציה לכך שה הנאשם התכוון להשתמש בסכנים והן בשל בגלו הצעיר (בן 21 בעת שבוצעה העבירה).

ט. בת"פ (רמ') 15406-12-13 מדינת ישראל נ' קוגן (22.12.2014), נמנע בית המשפט מהרשעתו של הנאשם, נהג משאית, שהתכוון להיכנס לכלא כשבמושאית סcin. בית המשפט ציין כי גם שעלה הנאשם חלה חזקת ידיעת הדיון, לא מן הנמנע שה הנאשם, שגדל בברית המועצות ואינו דובר עברית רהוטה, לא הבין אל נכון את האיסור שבנשיות סcin, מה גם שמעולם לא העור לו בעבר כשןכנס עם סcin לבתי כלא במסגרת עבודתו. נוסף על כן נקבע שה הנאשם הוכיח פגעה קונקרטית בעתידו.

י. בת"פ (פ"ת) 16-03-16 6617 מדינת ישראל נ' שער (20.6.2017), נמנע בית המשפט מהרשעתו של הנאשם שהחזקק בתוך משענת היד ברכבו סcin מתקפלת בעלת להב באורך 6 ס"מ. בין יתר הנימוקים שהובילו למסקנה זו צוין שהסקין החזקקה ברכב ולא נישאה על גוף הנאשם, זאת "על רקע אי ידיעת החוק", תחושת חוסר בטחון וחוסר ניסיון חיים, ולא בשל תפיסת עולם ודפוסי התנהגות אלימים או עבריינים". עוד נקבע שקיים מת אינדיקציה מספקת לפגעה קונקרטית בתעסוקתו העתידית של הנאשם, אדם צער הנמצא בתחילת דרכו המקצועית. הנה כי כן, נסיבות האירוע קלות מהקרה שלפני.

13. מנגד, ניתן להפנות לעפ"ג (מרכז) 19-03-11918 מדינת ישראל נ' עאמר (25.6.2019), שהוגש על ידי המאשימה, במסגרתו התקבל ערעור המדינה על סיום ההליך הפלילי ללא הרשעה בבית משפט השלום. נסיבותו אותו מקרה קלות מהנסיבות בעניינו, שכן הנאשם החזק באגרוף שהיה תלוי מתחת למראה הקדמית ברכבו, אותו קיבל במתנה וראה בו פריט נוי.

14. ניתן היה לעזר את הדיון בנקודת זה, אולם בבחינת למעלה מן הצורך ATIICHIS גם לבחן השני שנקבע בעניין כתוב - הוכחת קיומה של פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם שבתויה בהוכחת נזק קונקרטי שיגרם לו כתוצאה מהרשעתו. טענותו המרכזית של הנאשם היא שהותרת הרשותה על כנה תמנע ממנו להשתלב בתפקידים בתחום

האבטחה. ואולם, טענת הנאשם לא נתמכה בראיות, ואין לראות בטופס ההרשמה הריך, הכלול שאלת בדבר קיומו של עבר פלילי למומעד, כעונה על הדרישה להוכחת נזק או פגעה כאמור. מעבר לכך, אף אם היה מוצג אישור ממושך כלשהו, יתכן שלא היה בו די בהינתן פסקית בית המשפט העליון לפיה אין די בהצגת אישור מהמעסיק בדבר פיטוריין או אי קבללה לעובודה כדי להימנע מהרשעה [רע"פ 14/6756 בן חמו נ' מדינת ישראל (15.1.2015)]. יתר על כן, כאשר מדובר בעבודות הטענות רישי, יש להוtier את הדיון בדבר בידי גורמי הרישוי המוסמכים [ראו והשוו: רע"פ 19/1240 ברלי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (24.3.2019)]. דומני שכוחו של כלל זה יפה בפרט כאשר עסקין בעבירות מסווג העבירות בהן הורשע הנאשם.

לאחרונה נדרשתי לסוגיה דומה בת"פ (ראשל"צ) 17-09-64101 מדינת ישראל נ' דורשנקו (16.6.2020). באותו מקרה הורשע הנאשם בעבירה שאינה מעניננו, לאחר שקבעתי כי לא עלה בידו להוכיח شيגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו, זאת על אף שהגיש אישור ממושךתו - חברת אבטחה, לפיו הוא יופטר ככל שהרשעתו תיוותר על כנה. ערעור שהגיש הנאשם נדחה, לאחר שנקבע שה הנאשם לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי בrama הנדרשת [עפ"ג (מרכז) 20-07-68650 דורשנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.11.2020) (לא פורסם)].

15. במאמר מוסגר אציג שגם בהמלצת שירות המבחן אין כדי לשיעו לנאים, בהיותה כלי עזר והמליצה בלבד, אשר בית המשפט, הבחן את האינטראס הציבוריים בכללותיו, אינם כפוף לה [רע"פ 6819/19 סרובי נ' מדינת ישראל (28.10.2019)]. מעבר לכך, אף שירות המבחן המליך על ביטול הרשעה, הרי שמסקנתו הייתה מבוססת על נתונים שאינם ייחודיים לנאים, כמו גילו הצעיר, האחריות שנintel על מעשיו, והערכתו שה הנאשם מכoon את חייו לכיוון נורמטיבי. נתונים אלו הם חשובים וחשובים, אולם, הם אינם מספיקים לצורך ביטול הרשותה הנאים, ושינטן להם המשקל הראוî בשלב של קביעת עונשו.

16. אשר על כן, הגעתו לכל מסקנה שעוניינו של הנאשם אינו שונה מעוניינים של נאים אחרים ואינו נופל במסגרת החיריגים המצדיקים את ביטול הרשותו.

עונשו של הנאשם

17. כאמור, הצדדים לא היו חולקים בשאלת העונש המוחשי שיוטל על הנאשם, קרי של"צ בהיקף של 140 שעות, עליו המליך שירות המבחן. לפיכך, נותר לבחון אם העונש המוצע הוא עונש סביר ומאוזן בנסיבות העניין, כמו גם את עתירת המאשימה להטיל על הנאשם קנס ומאסר מוותנה.

18. מתסकיר שירות המבחן מיום 30.9.2020 עולה שה הנאשם כבן 25, כאשר במועד ביצוע העבירות היה כבן 23. הנאשם נעדר עבר פלילי ובן למשפחה נורמטיבית. הנאשם שירות צבאי חלקו ולבסוף שוחרר על רקע אי התאמת לאחר עיריות של שנתיים. מגיל צעיר עסוק ביחסנות מסיבות וכיוום מדווק שמעוניין ללמידה הנדסאות תוכנה. הנאשם דיווח כי בעבר השתמש באופן מזדמן בגראיס, אולם של שימוש ביום. בדיקה אחת מתוך שתים שמסר לאיתור סימים יצאה חיובית לסוג קנאביס, הגם שה הנאשם הסביר זאת בעישון פאטיי במהלך המסתובות אותן הוא מיחוץ. לפיכך, ביקש

שירות המבחן להורות לנאים לבצע בדיקות שtan במסגרת צו השל"צ.

19. מהtaskir עולה לדברי הנאשם הוא הצעיר בסיכון הויל וחבריו הודיעו לו שהמתلون וחבריו ממתינים לו מוחץ למסעדה. לצד האמור, עולה מהtaskir שכיוון הנאשם מבין את חומרת מעשיו והפנים את האפשרות לפגיעה באחר ובעצמו. הנאשם נטל אחראיות על מעשיו, גם שעולה כי במידה מסוימת השילך חלק מה אחראיות גם על המתلون, לדבריו התגרה בו והחל בתגרה. לצד זאת העריך שירות המבחן שה הנאשם בעל יכולת טוביה להימנע ממעורבות עתידית בפליליים.

20. בהינתן כל האמור, ולאחר שנתי דעתו מחד גיסא לחומרת העבירות, ומайдך גיסא לנסיבותו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו לעיל, כמו גם להמלצת שירות המבחן, מצאתי לאמץ את עתרת הצדדים ולהסתפק במקרה זה בעונש מוחשי של צו של"צ, גם שהעונש נוטה כמעט לkolah. לצד עונש זה אטייל על הנאשם מאסר מוגנה מרמייע. בנסיבות העניין, ומאחר שאין מדובר בעבירה שבוצעה על רקע "כלכלי", מצאתי להימנע מהטלת רכיב עונשי של קנס.

21. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 140 שעות, שיבוצע במסגרת מתנ"ס "בית לבנון" באשדוד בתפקיד סיוע ואחזקקה. בהתאם לסעיף 71(ד) לחוק העונשין אני מורה כי במסגרת צו של"צ ימסור הנאשם בבדיקות שtan במועד ובמקום שיקבעו על ידי שירות המבחן או גורם מטעמו.

mobher לנאים שככל שלא יבצע את צו של"צ או לא יעמוד בקשר עם שירות המבחן, ניתן יהיה להחזיר את עניינו לבית המשפט ולהטיל עליו עונש אחר.

ב. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירה אלימה או עבירה של החזקת סכין.

22. ניתן בזאת צו כללי למוצגים. הסיכון תושמד.

23. כסף שהופקד על ידי הנאשם במסגרת תיק זה או אחד מתיקי המცער הקשורים אליו, ולא חולט, יושב לנאים, בהעדר מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

24. המזכירות תעבור העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחווי מרכז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"א, 23 נובמבר 2020, בנסיבות הצדדים.